

Új karácsonyi mese várja a Bóbita közönségét december 2-től, együtt eredhetünk Az elveszett szaloncukor nyomába. A bábszínházba járók előtt sem ismeretlen író, Keresztesi József művéből született színpadi darab egyedi karaktereket és különleges látványvilágot, sok humort és akciót és dalokat ígér, patetikuságot és ünnepi sablonokat azonban nagytítóval sem találunk benne. A bemutató előtt Halasi Dániellel, az előadás rendezőjével beszélgettünk. (Fotók: Bóbita Bábszínház)

- Hogyan találtatok egymásra a darabbal?

- Az összekötő személy **Sramó Gábor**, a Bóbita igazgatója volt. A bábszínház új karácsonyi mese születésére vállalkozott, ennek kapcsán keresett meg Gábor. Elküldte az anyagot és megkérdezte, hogy volna-e kedvem foglalkozni a darabbal. Már a szinopszis alapján nagyon megtetszett, éreztem, hogy egy rendkívül frappáns, kedves meséről van szó, nem az általános, túl szakrális vagy patetikus megközelítés jellemzi. A **Ker**

esztesi József

által írt történet nem mézes-mázos mese, hanem a karácsonyi téma köré kerekített, hatalmas akciódús forgatag, ami nagyon beindította a fantáziámat. A szinopsziszból kibontott szöveggönyv, majd az előadás beváltotta számomra a hozzá fűzött reményeket.

- Anélkül, hogy nagy titkokat elárulnánk, kérlek, mesélj az előadásról!

- Mivel a darab címe *Az elveszett szaloncukor*, ezért nagy titkot nem árulok el azzal, hogy az előadás folyamán ennek a bizonyos utolsó szem szaloncukornak a felkutatásáról van szó. A történet Vízkereszt előestéjén játszódik, ilyenkor a karácsonyfán már tényleg csak az utolsó szem szaloncukrok találhatók meg. Ennek felkutatására indul el egy testvérpár, Öcsike és Nővérke. A nagy kutakodásban hirtelen feltárul előttük a karácsonyfa a maga teljes valójában, megelevenednek a rajta levő figurák. A darab folyamán az is kiderül, miért bír olyan nagy jelentőséggel egy szaloncukor.

- Milyen módon indította be a szinopszis a fantáziát, mit szeretnél volna elérni?

- Már a szinopszisban nagyon megtetszettek a karakterek: teljesen bolond figurák. A mézeskalács huszár például a határt őrzi, de semmiről sincs fogalma, a karácsonyfadísz angyalkák nagyon furcsák és sznobok. Ezek a figurák nagyon imponáltak, **Bodonyi Pannival** – aki alapvetően illusztrátor, de ezen az előadáson vele dolgoztunk – elkészítettük a terveket. A formákban kezdtünk el gondolkodni, kialakult egy nagyon steril, minimalista világ, ahol ki tudott bontakozni és előtérbe tudtak kerülni a karakterek.

- Hogyan született a darab látványvilága, illetve maguk a bábok?

- Sramó Gábor vetette fel, hogy mi lenne, ha nem egy már megszokott bábtervezőt kérnénk fel, hanem olyan valakit, akit beindít ez a világ és képzőművészeti szempontból kezd el gondolkodni rajta. Így találtunk egymásra Pannival. Panni – éppen azért, mert nincs előképzettsége benne, hogy alapvetően milyen egy báb – szabadjára tudta engedni a fantáziáját, ahogy én is. Számos bábtípus megjelenik a darabban: a szereplő testére épített bábtól a bunraku típusú az újra szerelhető bábokon át a több elemből összeálló figurákig és a gigantikus, az egész színpadot befedő óriásbábig sok mindent láthatunk. Erőteltjesen formalista, kicsit Bauhaus-világot alkottunk, sajátos mozgásrendszerrel. Ezért kértem segítséget **Fosztó Andrástól**, az ő koreográfiájával keltjük életre az egészet. Fontos, hogy a figurák mozgása is pontos és

kifejező legyen. A Panni által kitalált és megtervezett bábokat és díszleteket szcenikailag

Bódiné Kövecses Anna

és

Nagy Kovács Géza

valósította meg. A méretezéseket mi találtuk ki, de hogy a bábok milyen mozgatásúak legyenek, és hogyan készüljenek el, abban nagyon sokat segítettek nekünk.

- Az elmondottak alapján úgy gondolom, hogy nem csak gyerekeknek fog szólni a mese, a felnőttek is élvezni fogják.

- Én is úgy gondolom, hogy egy igazi családi karácsonyi produkció lesz. Valószínűleg a Józsi szövege is szélesebb körben hat, folyamatosan csöpögtet kis poénokat. Ennek igyekeztünk mind látványvilágban, mind kivitelezésben is megfelelni.

- A hangzásban, dalokban is elvonatkoztatatok a klasszikus karácsonyi motívumoktól?

- A zeneszerző **Monori András**, akivel a *Hüvelyk Matyínál* is dolgoztam. A közös munka első lépése az szokott lenni, hogy összegyűjtök zeneszám-listákat, amiket átküldök neki azzal, hogy valami ilyenre gondolok, majd megpróbáljuk őket hozzárendelni az egyes karakterekhez. A bábtechnikákhoz hasonlatosan a zene is nagyon vegyes lesz. Többnyire mai zenék szerepelnek benne, az előadáshoz hasonlóan igyekszik a karácsonyi fennkölséget háttérbe szorítani. De olyan jellegű megszólalás is van benne, amely azt érzékelteti, hogy egy karácsonyi műsort nézünk.

- Bejárt a darab írója is a próbákra?

- Igyekezett minél többet bejárni, de megállapodtunk, hogy számomra az lenne a legnagyobb segítség, ha néha friss szemmel rá tudna nézni az előadásra. Amikor bejött, nagyon jó észrevételei voltak, megváltoztatott egy-egy szót vagy mondatot, amitől tényleg frappánsabbá, vagy gördülékenyebbé tette a sztorit.

- Hogyan birkózott meg a csapat a feladattal?

Úgy érzem, hogy nem leptük meg a társulatot ezekkel a karakterekkel, mert azt tapasztalom, hogy a társaság folyamatosan bővíti az ismereteit és képzi magát. Látom rajtuk, hogy élvezettel vágtak bele. Mindig várták, hogy az egyes díszletek, bábok elkészüljenek és kipróbálhassák őket. Józsi szintén nem ismeretlen számukra, kedvelik a szövegeit. Nagyon szeretem a Bóbita színészeit, mert mindig partnerek, segítőkészek és közösen ötletelünk. Ők is látták, hogy nagyon sok szempontból kísérletezés folyt. Pannit is nagyon jól fogadták, tetszett nekik ez a fajta összetalálkozás.

- Mikor álltatok neki a próbáknak? Milyen volt a próbafolyamat?

- A próbákat október 26-odika után kezdtük, miután a Bóbita csapata visszatért Tallinból. Összesen kb. három hetünk volt, közben tájelőadást és más darabot is játszottak. **Czéh Dániel** egyetemi tanulmányai miatt az egyik szerepet kettős szereposztásban,

Keresztény Tamással

felváltva játssza. Nehéz volt a próbákat összeegyeztetni, de ezt már az elején láttuk. És már akkor megegyeztünk, hogy nem szabad rágörcsölünk, mert akkor elvesztünk. A darab játékossága és könnyedsége számít. Igyekeztünk ennek megfelelni. A feszített tempó ellenére úgy érzem, hogy az utolsó pillanatra ugyan, de elkészültünk és egy igazán kedves mesével indulhatunk neki az ünnepeknek. Az előadást mostantól a közönségünk és a velük való találkozás fogja végső helyére rázni, talán a bemutató utáni első hét lesz az igazi főpróbahetünk, amikor is a társulat is higgadtan és nyugodtan tudja birtokba venni az előadást, elkezdik élvezni. Ebben az esetben még egyet ugorhat, az egyébként briliáns teljesítményük. Ismét nagy élmény volt a Bóbita társulatával találkozni.

- December 2-án lesz a bemutató. Te utána pihensz egyet, vagy még idén nekiállsz valaminek?

Írta: Major Zoltán

2017. december 05. kedd, 21:59

- Újév után, január 2-án kezdem a következő munkát. Egy népmesét fogok rendezni Szegeden, *Hurka Gyurka* címmel. A mese eredeti címe *Feketeország*. Ennek december elején lesz a tervfogatása, hogy a műhely neki tudjon állni dolgozni, és januárra már a bábok és díszletek egy része elkészüljön. Ezen kívül Egerben - ahol már több darabot rendeztem - nemrég volt igazgató-újraválasztás, akinek a pályázatában művészeti vezetőként vagy főrendezőként szerepeltem. Így most már ott dolgozom társulati tagként. Az igazgatóval közös feladatunk a következő évad produkcióinak összeállítása lesz. A szegedi bemutató után ezzel fogok foglalkozni.